

Als marges del paper

Mim Juncà, amb algun dels seus dibuixos, al seu estudi, a Tortellà Foto: MANEL LLADÓ.

S'entra a l'exposició de dibuixos que Mim Juncà té oberta fins al 8 de juny a L'Altell d'Art de Banyoles amb la imatge d'una dona que ofrena dos ulls esbatanats damunt un plat, i se'n surt jugant a reconèixer-se en la sèrie d'autoretrats de l'última habitació, en què un personatge esquiua que s'assembla molt al mateix Mim Juncà es presta a contraccor a un joc per posar a prova la seva resistència a la vanitat mostrant-se i ocultant-se, quasi avergonyint-se de ser, fins a presentar-se només com un blanc de paper cobrint un rostre, com si l'única afirmació d'identitat possible fos la seva negació. A la primera habitació, potser l'antiga sala d'estar d'aquest pis que la llibreria L'Altell ha reconvertit en encantador espai d'exposicions sense alterar el seu aire d'intimitat robada, hi havia un conte en vinyetes: un home descobreix un forat en una paret, s'hi agenolla al davant, hi espia a través, hi fica el dit per palpar el misteri del més enllà, s'hi acaba adormint al costat. Uns nens, a la seqüència següent, tapen enriolats l'orifici i se'n van; l'home es desperta atrapat dins una capsa on el forat tapiat era la seva única connexió amb el món.

Tots són ninots d'una factura extremament candorosa, quasi il·lustracions de llibre infantil, amb els caps molt grans per poder-hi definir personalitats que sostenen uns cossos molt petits, com els que feia l'escriptor polonès Bruno Schulz, que derivaven igualment cap a la consternació i el terror. El mateix Mim Juncà ha sentit, potser més i tot que altres vegades, la necessitat d'explicar-se, i ho ha fet per mitjà d'uns quadernets artesanals, una mena de llibrets de butxaca d'unes hipotètiques Edicions Erra (potser de res, potser d'errar-se) que acompanya de soliloquis que, a la manera dels microgrames del suís Robert Walser, més que aclarir les imatges, volgudament les compliquen, les depraven, sent com són el discurs d'un narrador en conflicte, amb "un cos que pesa com un mort", saturat d'imatges, temptat per la desaparició i el fracàs, aclaparat per la responsabilitat de cedir als dibuixos, als seus autoretrats, tota la creació de sentit "en un món on ningú no els espera i han d'inventar el seu lloc". Conseqüent amb aquesta disquisició sobre la impostura de tota ambició de plenitud o acabament ("saber que sóc part d'un projecte que s'adiu amb la ignorància em tranquil·litza", afirma en un dels textos), els quadernets, degudament desplegats, s'exhibeixen al racó més inaccessible de L'Altell, en un passadís estret i a massa altura perquè ningú pugui percebre'ls més que com una confusió d'imatge i lletra adelerada i abrupta. Veure'ns, es titula l'exposició, però un només acaba trobant el seu lloc en la vora ratada del paper, en la indicibilitat dels marges.

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 29-05-2012 Pàgina 45

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/5-cultura/19-cultura/544795-als-marges-del-paper.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mes&utm_source=rss&utm_medium=mes&utm_campaign=rss